

Fogeden, men Fogeden modtager ikke en Bestilling paa en Domseksekution, før Dommen er eksigibel, altsaa paa den Dag, den kan eksekveres, og man kan saa maaske ikke faa gjort Eksekution før 2, 3, 4, 5, 6 Dage efter. Jeg regner dette for at være noget, som ikke er faldet Koncipisterne ind i Øjeblikket. Men da dette netop er noget, der, hvad jeg maa tilstaa, først i sidste Øjeblik er faldet mig ind, vil jeg ikke undlade at henlede Tingets Opmærksomhed derpaa. Der maa gives en rigeligere Frist, dersom der ikke skal gøres Fortræd med denne Lov.

Justitsministeren (Alberti): Ja, det er rigtigt, hvad det ærede Medlem gjorde gældende, men jeg vil føje til, at det er overmaade sent, at det ærede Medlem er blevet opmærksom paa dette, thi denne Bestemmelse have vi haft i den nuværende Konkurslov i 35 Aar, lige saa længe denne har eksisteret. Derfor er det meget sent at gøre opmærksom herpaa nu, og jeg maa antage, at naar man har kunnet leve i 35 Aar med denne Bestemmelse, uden at der har vist sig Ulemper derved, kan man ogsaa lade den blive ved at bestaa i de Aar, der komme.

Alfred Christensen: Jeg kan aldeles ikke anerkende Rigtigheden af den højtærede Justitsministers Følgeslutning, thi fordi en Ting har været gal i nogle Aar, er der ikke nogen Nødvendighed for, at vi ikke, naar vi alligevel skulle til at reformere og blive opmærksomme paa en Fejl, skulle gøre denne god igen.

Hvis det, jeg siger, er rigtigt, og det synes det jo at være, bør vi bringe dette Forhold i Orden, medens Tid er. Hvis jeg har Uret, bør mine Bemærkninger falde til Jorden. Har jeg Ret, bør der altsaa vedtages en Ændring i Lovforslaget.

Justitsministeren (Alberti): Jeg vil til det, jeg sagde før, føje, at jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret, thi der er ingen Tvivl om, at naar der forlanges, at vedkommende skal kunne gøre Eksekution, maa hans Eksekutionsgrundlag være saa klart, at han kan faa Fogeden til at være sig følgagtig. Drejer det sig om en Relaksation af en personlig Arrest, er det ogsaa givet, at Fogeden maa være ham uførtøvet følgagtig. Jeg tror ikke, at der har været noget galt ved Lovgivningen i de 35 Aar, hvor vi have haft disse Forhold. Konkursloven indeholder Ord til andet denne bestemte Regel, og jeg tror i

alt Fald, at naar der i 35 Aar ikke er sket noget galt, er man berettiget til at tro, at det er, fordi den Regel, der er bleven fastsat ved Lover af 25de Marts 1872, har været rigtig. Der er nemlig ikke Tvivl om, at det er hændet mangfoldige Gange i de Aar, der ere gaaede, og navnlig da der, den Gang vi fik Konkursloven, kunde gøres personlig Arrest i langt flere Tilfælde end nu, at personlig Arrest er bortfalden, fordi der i Forfølgningssagen er erhvervet Dom eller Forlig, hvorefter der kunde gøres Eksekution for Fordringen, og det vides ikke, at der i noget som helst Tilfælde er sket nogen Ulykke derved.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Jeg maa atter fremhæve, at det gør selvfølgelig ikke noget Indtryk paa mig, at der ikke er sket nogen Ulykke. Nu skulle vi sørge for, at der ikke *kan* ske nogen Ulykke. Men det kunne vi maaske nok enes om. Hvis vi f. Eks. her i Tinget, under Behandlingen af denne Lov, opstille som en autentisk Fortolkning, at det er ikke blot, naar der kan gøres Eksekution rent teoretisk, men ogsaa saa snart der kan gøres Eksekution rent praktisk, det vil sige, naar Rekvirenten kan faa Fogeden til at følge med, at det og det kan ske, ere vi ude over den af mig paapegede Vanskelighed. Tekstens Redaktion kan nok forsvares, hvis vi blot kunne blive enige om, at dette skal være den autentiske Fortolkning.

Justitsministeren (Alberti): Skal noget være en autentisk Fortolkning, maa det med Nødvendighed medføre en Forandring i Lovens Tekst, thi en autentisk Fortolkning kommer ikke til Veje ved, at det ærede Medlem og jeg blive enige om noget, men den kommer kun til Veje, naar Loven bestemt siger, at saadan skal denne Bestemmelse fortolkes.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Jeg vil indrømme, at det vil ikke have megen Betydning for Lovens Fortolkning, hvad jeg indvender mod den. Men hvis der for en enkelt Gang kunde blive Enighed mellem Justitsministeren og mig, vilde det gøre saa stort Indtryk paa senere Lovfortolkere og Bru-